

Geloofshelden

Christus Triumfatorkerk, 10 september 2023, startzondag

Lezing: Schriftlezing Hebréeën 11: 1-16 en 12: 1

Voorganger: ds. Jaap van den Akke

m.m.v. Vocaal ensemble

KOMEN

- Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied: Door de wereld gaat een woord (802: 1, 4 en 6)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 105: 1 en 3
- Kyriëgebed – tekst Schrijvers voor Gerechtigheid
Hoelang al ruikt U het branden van de bossen?
Hoelang al voelt U het vuur?
Hoelang al ziet U de oogsten mislukken?
Hoelang al vraagt U aan ons hoelang het nog duurt?

Hoelang al ziet U de opgedroogde meren?
Hoelang al lijdt de natuur?
Hoelang al heeft U de dieren zien sterven?
Hoelang al vraagt U aan ons hoelang het nog duurt?

Want U woont waar niemand meer kan leven.
U bent thuis op plaatsen zonder hoop,
waar de aarde niets meer heeft te geven,
waar de zee de dorpen binnenstroomt.

U bent vrienden met de allerarmsten,
U zit naast hen in de hete zon.
En zijn wij met hen, dan bent U met ons.

Hoelang nog hebben uw kinderen geen eten?
Hoelang nog roept U om recht?
Hoelang nog vraagt U of wij U vergeten?
Hoelang nog voordat wij doen
wat U heeft gezegd?

Kom, Jezus, kom.
U lijkt ver bij ons vandaan,
maar het is juist andersom,
Heer, U bent nooit weggegaan.

- Glorialied Er is een land van louter licht (753: 1, 3 en 6)

WOORD

- Met de kinderen
Gebed
Lied met de kinderen: Ga je mee? (Zitten of opstaan III, 20)
- Inleiding op het thema: Ga mee!
Ga mee! Is de oproep van deze startzondag.

Ga mee een nieuw seizoen in.

Ga mee en deel met elkaar iets van je geloof en je leven,

Ga mee en vertel elkaar van wat je op de been houdt.

Wie een onmisbare reisgenoot voor je is.

En of en zo ja waar, je God of Jezus naast je voelt lopen.

Zoals in dat beroemde gedicht van die voetstappen in het zand.

Daar waar het het zwaarst was – heb ik je gedragen.

We delen vandaag met elkaar zulke verhalen – in de hoop dat ze aanstekelijk werken dat je meegaat, mee gaat in het voetspoor van Jezus!

- Schriftlezing Hebreeën 11: 1-16 en 12: 1 (Arjan Brak)
- Lied Uit Oer is hij getogen (Lied: 803: 1, 4)
- “Ervaringen onderweg”
- Lied: Uit Oer is hij getogen (Lied: 803: 5 en 6)
- Preek

Het gaat over geloofshelden vandaag.

Geloofsgetuigen heten ze in het laatste vers van de lezing van vandaag.

“Nu wij door zo’n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij elke last van ons afwerpen, en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt.”

We lezen maar een stukje uit Hebreeën 11, maar er komt een hele stoet van geloofshelden voorbij. Het mooie van dat laatste vers – het eerste van hoofdstuk 12 - is dat er een soort beeld van supporters wordt geschetst.

Uw leven, jouw leven het is net een wedstrijd. En tijdens die wedstrijd, de marathon van het leven moet je je bedenken dat je er nooit alleen voor staat. Als jij de wedstrijd loopt die voor je ligt weet je dan omringt door duizenden supports. Je staat er niet alleen voor, nee je loopt de wedstrijd van je leven in een uitverkocht stadion van geloofsgetuigen die je aanmoedigen, die je over een doodpunt heen helpen, die je bemoedigen als je er door zit, die je vertellen hoe zij zich hebben staande gehouden op moeilijke momenten in hun leven, die je iets aanreiken dat je geloof versterkt, die je helpen het vol te houden.

Het is de twaalfde man. Het legioen. Hoe vaak deint de Kuip niet en stijgt Feijenoord boven zichzelf uit als een volle Kuip achter het elftal gaat staan. Zo werkt het in je geloofsleven: je wordt aangevuurd door duizenden geloofsgetuigen.

De schrijver van de Hebreeënbrief probeer ons zo een hart onder de riem te steken.

Soms weet je het even niet meer. Dan ben je God kwijt en je zoekt naar bevestiging van je geloof.

Soms maak je iets mee in je leven. Het verlies van een geliefde. Een ernstige ziekte in je nabijheid of bij jezelf en weet je niet waar je het zoeken moet.

We hebben eigenlijk geen idee voor wie de brief aan de Hebreeërs is geschreven. Eigenlijk is het niet eens een brief, maar een theologische verhandeling. Maar uit het boekje wordt wel duidelijk dat het is gericht aan christenen en kerkjes die het niet makkelijk hebben. Ze zijn gedemotiveerd. Ze hebben de hoop een beetje opgegeven. Er zijn veel christenen die het geloof de rug toe keren, of dan toch in ieder geval de kerkdiensten niet meer bezoeken.

Daarom gaat het in de brief over de kern van het geloof – Jezus. Over de hoop op wat voor ons ligt, en - en dat horen we vandaag: over geloofsgetuigen.

Ook al lijkt het of je er alleen voor staat. Ook al weet je niet meer zo goed wat je moet geloven.

Ook al zie je om je heen mensen afhaken: kijk eens even goed?

Kijk eens om je heen: er zitten hier nog ruim 100 mensen die met jou geloven. En kijk eens in de grotere kerk. Er zijn 1,5 miljoen mensen net als jij lid van de Protestantse Kerk in Nederland en wat dacht je wereldwijd. Het christendom is de snelst groeiende Godsdienst ter wereld? Sta je daar wel eens bij stil?

Wat ik mooi vind aan die wolk van getuigen die in Hebrëen 11 wordt geschetst, is dat het geen anonieme massa van supporters is, op de tribune van jouw geloofswedstrijd. Nee, ze worden er stuk voor stuk even uitgelicht:

Abel – zijn naam is niet meer dan een zuchtje wind. *Haveel* - Hij stelt niets voor. Maar deze Abel werd er door God uitgepikt als een geliefd mens – juist daarom, omdat zijn broer over hem heen walste. En Hënoch – van Hënoch weten we nauwelijks iets. Hij leefde in verbondenheid met God zo staat er in Genesis. En dat maakte zo veel indruk dat hij blijkbaar bij God is opgenomen en hij op aarde nooit meer is terugvonden.

En dan Noach. Wat bezielde hem dat hij midden op het land, in de woestijn zo'n beetje, een immens schip ging bouwen? Omdat hij zag hoe slecht het ging met de aarde, omdat hij wist dat dat niet goed kon gaan, omdat hij zag aankomen dat hiermee de schepping te niet zou worden gedaan en de wateren onder de aarde en de water boven de aarde wel eens terug zouden kunnen vloeien, omdat de mensen niet als rentmeesters met de schepping om konden gaan. Hij bouwde een ark, hij bereidde zich als enige voor op zijn redding en zo heeft zijn geloof hem behouden. Zo redde hij het leven op aarde.

En zo gaat het maar door. Steeds zoomen we even in op een supporter van ons geloof een voorbeeld die laat zien hoe je in je dagelijks leven houvast vindt in je geloof. Hoe je kunt ontdekken dat God onderdeel uitmaakt in je leven. Voor iedereen is dat anders, daarom zijn er ook zoveel geloofsgetuigen.

Abraham had het lef om Gods stem te horen en te verstaan en te geloven dat er een ander, beter land moest zijn waar hij met God kon samenleven. Zo ging hij op weg naar het beloofde land. Hij bleef zelfs luisteren naar Gods stem ook al was er bij zijn sterven nog maar heel weinig van de belofte uitgekomen, het was voor hem een richtingwijzer geweest, een perspectief in zijn leven. Erfgenamen van de belofte worden ze genoemd Abraham, Isaak, Jacob en Sara.

Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was hebben ze geen werkelijkheid zien worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland.

Ga mee! zeggen Noach en Abraham en Sara. Ga mee, schaar je in de stoet van geloofsgetuigen en ga mee naar dat andere, betere vaderland. Het hemelse vaderland. De stad waar God bij de mensen woont en voor iedereen een plaatje is.

Ik hoop dat er dankzij deze Bijbeltekst en dankzij de bijdragen van Hester en Hylko nu ook bij u, bij jou namen te binnen schieten van mensen die je helpen of hebben geholpen in je geloof. Een leraar Nederlands op de middelbare school die je bij poëzie leerde dat er meer staat dan er staat. Dat je tussen de regels door moet lezen en die je zo heeft geholpen bij het lezen van de Bijbel. Of een oma die rotsvast gelooft in een almachtige God die deze wereld en die haar leven vast in handen houdt en die troost krijgt van het geloof dat God boven de dingen staat, ook al begrijpt ze niet hoe dat dan zit met alles wat niet goed gaat, of verdrietig zijn. Haar vaste geloof inspireert. Ook als je er zelf anders over denkt.

Komt er wat boven?

Ik hoop het.

Nog mooier zou het zijn als u, als je er iets van durft te delen. Zo meteen bij de koffie, of op een ander moment. Want zo worden we elkaars geloofsgetuigen. Zo gaat het geloof leven, voor jou zelf en de mensen om je heen.

Zo worden we elkaars supporters als we verder gaan om de weg van het geloof, op weg naar die stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd.

Neem de ander bij de hand en nodig hem, haar uit.

Ga mee! Amen.

- Vocaal ensemble: 'Hoe ver te gaan' (LG II-15)
- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Mededelingen: logo en collecte

- Collecte (1^e Gambia project, 2^e PKN Jong Protestant, Deurcollecte voor de wijkkas)

GAAN

- Slotlied 'Gij hebt, o Vader van het leven' (823: 1, 2 en 5)
- Zegen
- Orgelspel